

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Ing. J. B.**, zastoupeného JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Sadová 553/8, Ostrava-Moravská Ostrava, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2015, **o výši starobního důchodu**

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce zpochybnil výši přiznaného starobního důchodu.

[2] Žalobce v zastoupení advokátem podal u zdejšího soudu v zákonné lhůtě žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí, ve které vyslovil, že tímto rozhodnutím je realizován rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.9.2015 č.j. 20Ad 82/2014-90. Napadené rozhodnutí však nijak neodstranilo nesrovnalosti rozhodnutí původního ze dne 13.10.2014, když do věci vzneslo ještě další prvky nejistoty a nepřezkoumatelnosti. Za nepřijatelné považuje skutečnost, že jako osoba pracující prakticky od absolvování vojenské prezenční služby v letech 1968-1970 neustále v podzemí, při hlubinném dobývání uhlí až do r. 1992 včetně, bez přerušení až do vyřazení z práce v dole pro zjištěnou nemoc z povolání, nemá započítáno nejméně 20 let práce v preferované pracovní kategorii. Nesouhlasí s tím, že ve

vykazování dob v preferovaných kategoriích docházelo k neustálým změnám, jak to vyplývá z osobních listů důchodového pojištění. Zpochybňuje správnost vykázané doby v preferované kategorii, neboť od 29.9.1970 do 31.12.1992 pracoval při dobývání uhlí v hlubinných dolech, neustále s povinností fárání do dolu. Postup žalované i jeho zaměstnavatele není v pořádku, jestliže dochází ke změnám vykazování dob více jak 22 let po ukončení pracovního poměru u důlní organizace. Zjištěním nemoci z povolání mu zanikla možnost dále vykonávat práce v podzemí. Navrhuje zrušit napadené rozhodnutí.

[3] Žalovaná k žalobě se vyjádřila dne 8.4.2016 tak, že podle právního názoru krajského soudu bylo zrušeno předcházející rozhodnutí ze dne 13.10.2014 pro nepřezkoumatelnost co do důvodů podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí neuvedla postup výpočtu důchodu a neuvedla ani srovnávací výpočet důchodu vedoucí k závěru určení výhodnějšího výpočtu; toto učinila až ve vyjádření k žalobě ze dne 15.5.2015. Žalovaná s ohledem na právní názor krajského soudu tak 15.12.2015 vydala nové rozhodnutí, kterým realizovala rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.9.2015, přičemž se dostatečně a svědomitě věnovala všem soudem vytykaným skutečnostem. Navrhla žalobu zamítnout.

[4] Žalovaná napadeným rozhodnutím své rozhodnutí ze dne 8.8.2014 změnila tak, že podle ust. § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp), se od 12.9.2014 účastníku řízení přiznává důchod ve výši 11.357,- Kč měsíčně. V odůvodnění uvedla, že tímto rozhodnutím realizuje rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 20Ad 82/2014-19 ze dne 22.9.2015.

[5] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[6] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že k žádosti o starobní důchod ze dne 10.7.2014 s požadavkem přiznání důchodu od 12.9.2014 žalovaná rozhodla dne 8.8.2014 tak, že starobní důchod přiznala od požadovaného data, tj. od 12.9.2014, dle § 29 odst. 1 zdp ve výši 10.397,- Kč měsíčně, když pro procentní výměru hodnotila 29 roků pojištění a výpočtový základ stanovila ve výši 18.520,- Kč. Proti uvedenému rozhodnutí žalobce uplatnil právo podat námitky dne 21.8.2014, ve kterých uvedl, že nesouhlasí s výší důchodu 10.397,- Kč, nesouhlasí s délkou odpracované doby, kdy mu nebyla započtena doba pobírání renty. Dále jsou založena potvrzení o vyplacených náhradách za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti, a to za roky 1994 – 2006 ze dne 31.7.2007 a za období 2007 – 2014 ze dne 8.7.2014. Z osobních listů důchodového pojištění ze dnů 7.10.2014 a 11.3.2015, že žalovaná vykazuje dobu pojištění v rozsahu 33 roků a 82 dnů a po snížení náhradní doby pojištění pak v rozsahu 32 roků a 180 dnů, což je 11860 dnů. Žalobci je vykazována doba pojištění v I. pracovní kategorii na OLDP ze dne 7.10.2014 v celkovém počtu 12127 dní (z toho 741 dnů do 18 let věku), přičemž z toho v I. prac. ktg. 6948 dní, z toho v I.AA prac. ktg. 1825 dní a na OLDP ze dne 11.3.2015 v celkovém počtu 12127 dní, z toho v I. prac. ktg. 6262 dní, z toho v IAA prac. ktg. 3767 dní.

[7] Dále z obsahu dávkového spisu bylo zjištěno, že žalobce nastoupil na Důl Šverma dne 29.9.1970, od 2.9.1974 studoval na SPŠH (Střední průmyslová škola hornická) ve tříletém studijním oboru a od 1.9.1977 do 30.6.1982 studoval na VŠB (Vysoká škola báňská). V období od 2.1.1991 do 31.12.1992 pracoval na Dole Paskov.

[8] Ze zprávy archiváře OKD, provozovna Spisovna ze dne 11.2.2015, rovněž založeno v dávkovém spise, zjištěno, že kontrolou mzdových listů bylo zjištěno, že jmenovaný v r. 1979 – 1980 při studiu odpracoval v kategorii I.AA 01 04 01 IAA - horník: v r. 1979 – 115 kal. dnů a v r. 1980 – 98 kal. dnů. V r. 1984 má mít správně uvedeny kalendářní dny v kategorii I.A – 01 33 01 IA – bezpečnostní technik a od r. 1986 v kategorii I.A 01 06 01 Ia – protiprašný technik.

[9] Dle zpráv Vysoké školy báňské Technické Univerzity Ostrava ze dnů 13.1.2017 a 3.3.2017, podané k žádosti soudu, zjištěno, že žalobce studoval na VŠB, Hornicko-geologické fakultě, obor Hlubinné-dobývání uhelných ložisek v prezenční (denní) formě studia od 1.9.1977 do 7.6.1982. Povinná praxe byla ve čtvrtém ročníku – 3 týdny a v pátém ročníku – 5 týdnů.

[10] Dle zprávy Střední průmyslové školy elektrotechniky a informatiky Ostrava ze dne 6.3.2017, podané k žádosti soudu, zjištěno, že žalobce byl žákem denní formy vzdělávání v bývalé SPŠH v Ostravě od 1.9.1974 do 9.6.1977, kdy vzdělávání ukončil vykonáním maturitní zkoušky. Jednalo se o tříleté studium pro vyučené uchazeče a žáci tohoto oboru vykonávali v průběhu studia povinnou praxi, a to na pracovištích OKD, avšak v archivu školy již nejsou k dispozici podklady k rozsahu praxe druhu činnosti.

[11] Z dalších listinných důkazů předložených archívem DIAMO, což jsou ve fotokopii mzdové listy za roky 1982 až 1988 a výslechu svědkyně A.P., archivářky DIAMO, že žalobce odpracoval v dole dle jednotlivých let:

rok	počet směn
1982	126
1983	216
1984	236
1985	239
1986	225
1987	226
1988	228

[12] Dále soud ze zprávy DIAMO, s.p., o.z. ODRA, odd. archívu a spisovny ze dne 10.4.2017, podané k žádosti soudu zjistil, že žalobce v období studia na SPŠH a VŠB v letech 1974 až 1981 má zhodnoceno dle jednotlivých let v prac. kategorii IAA:

rok	ktg. I.AA/počet dnů	III. prac. ktg. /počet dnů
1974	274	91
1975	71	294
1976	72	294
1977	31	334
1978	91	274
1979	115	250

1980	98	268
1981	365	

[13] Dále soud provedl důkaz soudním spisem zdejšího soudu sp. zn. 20Ad 82/2014. Řízení bylo ukončeno vydáním rozsudku dne 22.9.2015, č.j. 20Ad 82/2014-19. Tímto rozsudkem soud zrušil rozhodnutí ze dne 13.10.2014 č.j. 490 912 268/315-AHO a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Důvodem zrušení rozhodnutí byla jeho nepřezkoumatelnost co do důvodů, neboť žalovaná v odůvodnění uvedeného rozhodnutí neuvedla postup výpočtu důchodu, neuvedla srovnávací výpočet důchodu vedoucí k závěru určení výhodnějšího výpočtu, což učinila až ve vyjádření k žalobě dne 15.5.2015. Protože z odůvodnění rozhodnutí nebyl seznatelný postup, jak žalovaná dospěla k výši starobního důchodu 11.357,- Kč měsíčně a odůvodnění rozhodnutí neobsahovalo srovnávací výpočty důchodu, soud rozhodnutí zrušil a žalované vrátil k dalšímu řízení.

[14] Zbývající listinné důkazy: záznam zdravotní prevence ke dni 19.2.1991, zúčtovací lístek při odchodu žalobce ze dne 18.12.1991, popis pracovní funkce bezpečnostního technika a vedoucího odboru bezpečnosti a hygieny práce a výpis z resortního seznamu k zařazování do preferované pracovní kategorie, soud pro své hodnocení nepoužil, neboť výše uvedené důkazy považoval za dostačující.

[15] Soud v první řadě zkoumal, zda v nyní napadeném rozhodnutí žalovaná realizovala právní závěr soudu vyjádřený v rozsudku ze dne 22.9.2015 č.j. 20Ad 82/2014-19 a dospěl k závěru, že žalovaná plně respektovala právní závěr zdejšího soudu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou přesně uvedeny postupy pro srovnávání výpočtu důchodu dle zákona o sociálním zabezpečení (zákon č. 100/1988 Sb.) a zákona o důchodovém pojištění (zákon č. 155/1995 Sb.) a je precizován závěr o výhodnějším výpočtu důchodu dle zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto odkazuje na podrobné odůvodnění výpočtu výše důchodu uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, se kterým se plně ztotožnil.

[16] V souzené věci je nesporné, že žalobce žádal přiznání starobního důchodu ode dne 12.9.2014, od dosažení 65 let věku. Žalovaná žádosti vyhověla a žalobci přiznala starobní důchod od požadovaného dne 12.9.2014 v původní výši 10.397,- Kč. Tato výše byla změněna na částku 11.357,- Kč měsíčně v námitkovém řízení při výhodnějším započtení náhradní doby pojištění vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání a za dobu pobírání podpory v nezaměstnanosti v období od 1.8.1995 do 31.1.1996, od 17.3.2008 do 4.4.2008 a od 12.1.2009 do 11.1.2012. Žalobce žalobou napadá, že mu žalovaná nezhodnotila řádně dobu zaměstnání v preferované pracovní kategorii, jestliže odpracoval od 29.9.1970 do 31.12.1992 veškerou vykazovanou dobu při dobývání uhlí v hlubinných dolech, neustále se zaměstnaneckou povinností fárání do dolu.

[17] S ohledem na vznesenou námitku v žalobě o nesprávném vykázání zaměstnání v preferované pracovní kategorii soud za tím účelem provedl důkaz obsahem správního spisu, dále listinnými důkazy předloženými archívem DIAMO, což jsou mzdové listy za roky 1982 až 1988 a zpráva ze dne 10.4.2017 o zařazení v I.AA prac. ktg. v době studií, dále zprávami VŠB a SPŠEI a výsledkem svědka, pracovnice archívu, dnes DIAMO.

[18] Žalobce pracoval do 31.12.1992 u dvou důlních organizací, a to od 29.9.1970 do 31.12.1990 na Dole Jan Šverma a od 1.1.1991 do 31.12.1992 na Dole Paskov.

Žalobce, ač nadále zaměstnanec Dolu Jan Šverma, v období od 2.9.1974 do 31.12.2012 studoval formou denního studia nejdříve Střední průmyslovou školu hornickou v Ostravě a v návaznosti na to od 1.9.1977 do 7.6.1982 Vysokou školu báňskou v Ostravě, rovněž formou denního studia. Není tedy pravdou, jak žalobce v žalobě tvrdí, že po celou dobu plnil zaměstnaneckou povinnost fárat. Žalobce střední a vysokou školu studoval formou denního studia a povinnost praxe při studiu na VŠB spočívala v rozsahu 3 týdnů ve čtvrtém ročníku a 5 týdnů v pátém ročníku a v rámci studia na střední škole bez bližšího časového určení rozsahu praxe.

[19] Ve správním spise jsou založeny evidenční listy důchodového pojištění, z nichž soud zjistil následující:

- v původním evidenčním listě o době zaměstnání za roky 1970 až 1978, vyplněný OKD Důl Odra, je vykázána v celém období, tj. od 29.9.1970 do 31.12.1978 I. pracovní kategorie, tj. 3014 dnů, přičemž je v jednotlivých letech uvedena činnost: v r. 1971 až 1974 (včetně) údržbář, od r. 1975 do 1978 (včetně) rubač, rok 1970 je nečitelný, přičemž v každém roce má vykazovány i výdělky, konkrétně v r. 1974 36.436,- Kč, v r. 1975 12.689,- Kč, v r. 1976 22.044,- Kč, v r. 1977 28.384,- Kč, v r. 1978 29.216,- Kč atd.,
- na ELDZ za roky 1979 až 1987 jsou údaje za roky 1979 až 1980 již na první pohled nepřesvědčivé, neboť vždy 365 dnů je vykázáno v I. prac. ktg, toto je však přeškrtnuto, je to zapsáno ve III. prac. ktg. a současně jako náhradní doba s vykázáním činnosti horník 01 04 01 I.A. V r. 1981 je vykázáno 365 dnů v I. AA jako horník 01 04 01 I.A, v r. 1982 a 1983 jako revírník 365 dnů v I.AA, v r. 1984 v I. prac. ktg 123 dnů a ve III. prac. ktg. 243 dnů – bezp. technik, v r. 1985 310 dnů v I. prac. ktg a 55 dnů ve III. prac. ktg. bezp. technik, v r. 1986 90 dnů ve III. prac. ktg a 275 dnů v I. prac. ktg jako protiprašný technik, stejnou činnost má vykázanou i v r. 1987 v rozsahu 365 dnů v I. prac. ktg,
- na ELDZ za roky 1988 až 1990 je v r. 1988 uvedeno 62 dní ve III. prac. ktg a 304 dnů v I.A prac. ktg, v r. 1989 365 dnů v I.A prac. ktg, v r. 1990 365 dnů v I.A prac. ktg.,
- Důl Paskov žalobci vykázal jak v r. 1991 364 dnů v I.AA, tak i v r. 1992 366 dnů v I.AA prac. ktg.

[20] S ohledem na výše uvedené znovu soud vznesl dotaz na archív DIAMO ohledně evidence práce v podzemí se zaměřením na dobu studií v období od 1.9.1974 až 1981. Dle zprávy ze dne 10.4.2017 pak vyplynulo uvedené v odst. [11] tohoto rozsudku.

[21] Z předložených původních ELDZ za období uvedených studií, viz odst. [19] tohoto rozsudku, vyplývá, že žalobci je vykazováno celé studium na SPŠH (od 1.9.1974 do 30.6.1977) jako doba v I. pracovní kategorii pod číslem A/I/9/27let – údržbář a stejně tak i celá doba studia na VŠB je vykázána jako doba v I. pracovní kategorii pod číslem A/I/9/6-rubač. Žalovaná na OLDP ze dne 7.10.2014 nejdříve žalobci období od 2.9.1974 do 31.12.1978 vykázala v I. pracovní kategorii v počtu 3016 dní a po následném dokazování a získáním informace archiváře OKD ze dne 11.2.2015, že žalobce při studiu odpracoval v I.AA – 01 04 01 IAA- horník, v r. 1979 115 kal. dnů a v r. 1988 98 kal. dnů, došlo i k opravě na OLDP (OLDZ ze dne 11.3.2015). Žalobce s ohledem na celkovou dobu, kdy pracoval u důlní organizace, tj. od 29.9.1970 do 31.12.1992, zpochybňuje, že mu není vykázáno alespoň 20 let v preferované pracovní kategorii. Žalobce však v tomto období v řádném denním (dnes prezenčním) studiu vystudoval tříletou střední školu a pět let vysoké školy.

Doba studia na střední škole či na vysoké škole není jako taková v žádném případě zhodnotitelná v I. pracovní kategorii, zhodnotitelná je pouze doba studia žáka středního odborného učiliště (ust. § 14 zákona č. 100/1988 Sb. a § 3 nařízení vlády č. 117/1988 Sb.). Proto v období od 2.9.1974 do 30.6.1982 je možno žalobci hodnotit jako dobu v I. pracovní kategorii jen tu, kdy skutečně takovou činnost při studiu konal. Zařazení činnosti do preferované pracovní kategorie bylo možné jen v případě, že činnost byla skutečně vykonávána, a to soustavně a v průběhu měsíce převážně. Zařazení do preferované pracovní kategorie náleželo jen za výkon rizikových prací (prací převážně v místech za zvlášť obtížných pracovních podmínek, zejména se jednalo o taková zaměstnání, v nichž se vykonávaly práce škodlivé zdraví nebo práce zvlášť nebezpečné) a nikoliv jen za trvání zaměstnání u organizace s rizikovými pracovišti, neboť muselo jít o určitý rozsah a intenzitu působení rizikových faktorů na zdraví. S ohledem na právě uvedené cílí soud dokazování v tomto směru. Pochybnosti soudu o správnosti údajů na původních ELDZ potvrdila zpráva archivářky OKD ze dne 11.2.2015 založená v dávkovém spise, ale i další listinné důkazy vyžádané soudem, tak jak výše uvedeno. Výsledek provedeného dokazování popírá informace podané na původních ELDP o zařazení celé doby studií do I. pracovní kategorie.

[22] Žalobci tak po opravě je prokázáno následující:

původní ELDP

po opravě archívem DIAMO

rok počet dnů/prac. ktg.

1970	94 I.AA	
1971	365 I.AA	
1972	366 I.AA	
1973	365 I.AA	
1974	365 I. AA	274 I.AA
1975	365 I.AA	71 I.AA
1976	366 I.AA	72 I.AA
1977	365 I.AA	31 I.AA
1978	365 I.AA	91 I.AA
1979	365 III.	115 I.AA
1980	366 III.	98 I.AA
1981	365 I.AA	
1982	365 I.AA	
1983	365 I.AA	
1984	123 I. + 243 III.	366 I.A
1985	310 I. + 55 III.	365 I.A
1986	275 I. + 90 III.	365 I.A
1987	365 I.A	
1988	304 I.A + 62 III.	
1989	365 I.A	
1990	365 I.A	
1991	364 I.AA	
1992	366 I.AA	

Z uvedeného vyplývá, že po opravě má žalobce prokázáno v I. prac. kategorii celkem 6.262 dnů, tj. 17 let a 57 dnů.

[23] Soud tak nepřisvědčil tvrzení žalobce, že pracoval-li u důlních organizací od 29.9.1970 do 31.12.1992, musí mít odpracováno na pracovištích v podzemí 20 let.

Soud vzal za prokázané, že výkon zaměstnání na pracovištích v podzemí byl přerušen dobou prezenčního studia na střední a vysoké škole, neboť samotný výkon tohoto studia není hodnotitelný jako výkon v preferované pracovní kategorii, přestože bylo realizováno za trvání pracovního poměru; hodnotitelná je jen skutečně odpracovaná doba na pracovištích pod zemí. V případě žalobce byl prokázán výkon zaměstnání pod zemí jen v rozsahu 17 let.

[24] Vzhledem k výše uvedenému soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou a ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

[25] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., dle kterého má účastník řízení, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, avšak toto neplatí, mělo-li by být právo přiznáno správnímu orgánu ve věcech důchodového pojištění.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10. května 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně